

IZHAJA

vsak petek (po potrebi tudi večkrat) z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankirajo in pošiljajo uredništvu lista „Mir“ Prevalje, Koroško.

Osební pogovor od 11. do 12. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

Nefrankirani dopisi se ne sprejmejo.

MIR

Glasiló koroških Slovencev

VELJA

za Jugoslavijo K 10.—
za ostalo inozemstvo „ 15.—
za celo leto.

Naročnina naj se plačuje v naprej.
Posamezna številka velja 20 h.

Za oglasila se plačuje po 20 h, med besedilom po 40 h za 1 cm² vsakokrat; minimum 24 cm². — Za poslano se plačuje po 30 h, za parte, zahvale in izjave ter za oglase med besedilom po 40 h za 1 cm². — Za male oglase se plačuje po 10 h za besedo vsakokrat; minimum 1 K.

Za izvestilo pri upravn. 1 K posebei. Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov: Upravništvo lista „Mir“, Prevalje, Koroško.

Leto XXXVIII.

Prevalje, 12. septembra 1919.

Št. 29.

Delavci in naša država.

Delavske razmere v republiki Avstriji so žalostne. Za brezposelne mora država plačevati 390 milijonov, to je svota, da se človeku lasje ježijo. Ta znesek odgovarja 3/5 vseh avstrijskih državnih davkov. Industrija ne more delovati, ker ji manjka premoga in tudi surovin. Življenske razmere v Avstriji so za delavce še slabše kakor pa za druge sloje. Delavstvo je navezano na krušne karte, v Celovcu dobi oseba na teden 30 dek dragega mesa, zasluži pa delavec ravno toliko, da ne umre gladu. Zato ni čudno, da se mora boriti Avstrija z velikimi prehranjevalnimi težavami. Na meji ali v coni B bodo nemara poskušali koroški Nemci, da stanje delavstva izboljšajo, a vse to bo le pesek v oči in agitacijsko sredstvo za plebiscit. Avstrija si misli: Če ne zadovoljimo delavcev, bodo ti glasovali za Jugoslavijo. Avstrija je večji del industrijska država. Sama se ne more preživeti, ker to, kar pridelava, seže ravno za 3 mesece, 9 mesecev pa mora živeti od tega, kar ji dajo in prodajo sosedje ali pa širni svet. Dolgo bo še trajalo, preden dobijo v Avstriji toliko živeža, da bo ljudstvo zadovoljno.

Kaj pa pri nas? Da tudi pri nas delavske razmere še niso takšne, kakoršne bi morale biti, vidi vsak. A lagal bi, kdor bi trdil, da so slabše kakor pa v Avstriji ali pa take kakor v Avstriji. Gladovati delavcu pri nas ni treba. Delavske organizacije se vpoštevajo, saj vemo, da moramo po naših železnicah plačevati tepe denarje za vozne liste in tovor. Če drago plačujemo karte, pride to železniškemu osebju v prid, katero je splošno zadovoljno, ker vsaj toliko zasluži, da more izhajati.

Tudi po naših tovarnah ali fabrikah se ne godi delavcem preslabo. V ministrstvu imajo in so imeli delavci svoje zastopnike. Prej je bil tam Gostinčar, sedaj pa je Kristan. Imamo državne posredovalnice za delo, in mariborska podružnica je raztegnila svoje delovanje tudi na Koroško. Imamo poverjeništvó za socialno skrb v Ljubljani, ki jako dobro deluje in se posebno prizadeva za delavske otroke ter podpira otroška zavetišča. Že našete socialne naprave kažejo, da se naša država briga za delavstvo. Razne delavske zavarovalnice tudi v Jugoslaviji delujejo. In pred vsem pa pride pri nas v poštev to, da se v agrarni državi industrijskemu delavcu godi veliko boljše kakor pa v industrijski, ker so življenski pogoji za to dani. Treba samo organizacije. Mežiška dolina si je že ustvarila svoja konsumna in strokovna društva. Zakaj ji ne bi sledili i delavci v coni A?

Pa porečete: Kaj boste vi Jugoslovani, ki imate kraljevino, Avstrija pa je republika? Lepo bi se zahvalil za tako republiko, ki ne more preživeti svojih ljudij in jih goni v barake na Francosko, kjer so bili prej nastanjeni nemški ujetniki. Ideje demokratizma se ne dajo zaježiti in tudi v naši državi se bodo ustvarili zakoni, ki podpirajo delavstvo, tudi pri nas bo prišlo do socializacije, to se pravi, da bo tudi delavec imel pravico do čistega dobička, ki ga pridelava z žuljavimi rokami svojemu gospodarju. A treba časa, treba po akati mirnega razvitka države, ki je mlada in se še le ustvarja. Zdravo jedro našega troimenega naroda bo tudi delavcu trpinu izvojevalo človeške pravice.

Važno! Berite!

Davčne olajšave koroškemu prebivalstvu.

Poverjeništvó ministrstva financ v Ljubljani je s števil. 5085/pr. ex 1919 z dne 31./8. 1919 odredilo, da se po vsej slovenski Koroški ustavi vsaka eksekucija dav-

kov in pristojbin. Razventega obeča poverjeništvó koroškemu prebivalstvu, ki mu je svetovna vojna vsekala težke rane, osvežene in poglobljene znova po nemških napadih in bolševiškem početju frivolnih roparjev, da izda v najbližjem času znatne olajšave glede predpisovanja in odpisovanja davčin.

Kakor se iz zgornjih vrst razvidi, je deželni vladi v Ljubljani skrb za Koroško prebivalstvo danes prva dolžnost. Nikaki sebični, državno-fiskalični nagibi je ne ženejo na Koroško, ampak le srčna želja, da pomaga ubogim trpinom Slovencev in jim vstvari zopet srečno bodočnost.

Uverjeni smo, da bode naša vlada tudi v bodoče storila vse v prosep našega naroda in vseh onih, ki bodo zvesti državljani v okrilju Jugoslavije, kar bo tem lažje storila, ker bomo gospodarsko močna država, ki bode lahko priskočila na pomoč v slučajih potrebe.

Zenski shod v Šent Rupertu pri Velikovcu.

Zenski shod, ki se je na Marijin praznik dne 8. t. m. na vrtu tukajšnje „Narodne šole“ vršil, se je prav dobro obnesel. Bilo je do dvesto udeleženk, seveda bi bilo želeli še obilnejše udeležbe, morda je pa ta okolnost mnoge odvrnila, ker se je v tukajšnji okolici pred kratkem vršilo že mnogo podobnih shodov. G. župnik Treiber je pozdravil zborovalke v imenu narodnega sveta in pojasnil namen shoda, vse, dvajset let stare ženske se bodo smele udeleževati ljudskega glasovanja. Treba je tedaj vsestranskega sodnika, da častno zmaga naša stvar!

Nato prečita brzoglavni pozdrav g. generala Majstra, ki se glasi: „Obžalujem, da službeno zadržan se ne morem udeležiti vašega pomembnega ženskega shoda. Z duhom bom ta dan pri vas in želim vam na zborovanju mnogo narodnega vspeha ter kličem iz dna srca: Bog živi vse zborovalke boriteljice za sveto prsto Jugoslavijo. General Majster.

Članica Marijine družbe v Št. Rupertu, Anica Skrinar pozdravlja shod v imenu domače družbe. Sledili so zdaj trije govori tako izvrstni in skrbno sestavljeni, tako prepričevalni in navduševalni, da je bil velik dušni vžitek take dovršene govore poslušati. Prva govornica gospodična Marija Einspieler, učiteljica v Pokrčah, prinaša pozdrav pokrške Marijine družbe in pojasnuje velik vpliv matere na otroke. Otrok ima svojo ubogo mater rajši nego najbogatejšo gospo. Zdjaj pa stopa pred nas druga mati, mati Jugoslavija, žal mnogi je še ne poznajo. Dobra in skrbna je ta naša mati, vsem ne samo nudi obilo kruha, ampak obeta in more tudi oskrbeti z vsemi dušnimi in telesnimi potrebščinami. Govornica v navdušenih besedah roti žene in dekleta, da naj zastavijo vse moči, da pri glasovanju zmaga naša jugoslovanska stvar, prosi zborovalke, da naj v ta namen molijo, ona pozna žensko, ki vsak dan tri rožne vence moli za Jugoslavijo, da naj darujejo sv. obhajila, naj ne mirujejo, dokler ne pridobijo svoje sine in brate za našo sveto stvar. Me Slovenke hočemo gospodinje biti na lastnih tleh. Gospodična Antonija Štupca, ravnateljica dekliške meščanske šole v Mariboru, je govorila tako izvrstno, kakor more le kdo govoriti, kterege srce plamtí od same ljubezni do domovine. „Tam čez gmajno, tam čez izaro“, take in podobne ljubke pesmi imate koroški Slovenci, in mi ostali Slovenci bi vas ne ljubili. Daji ste nam, koroški Slovenci, vrle narodne buditelje, Antona Janežiča, Andreja Einspielerja in škof Anton Slomšek, večnega spomina, on je tukaj na Koroškem

večjidel svojega življenja preživel. Hvaležnost nas tedaj veže, za vas se potegniti. Kaj so Nemci vse počenjali z vami koroškimi Slovenci, štipendije so dajali slovenskim dijakom, da bi postali nemškega mišljenja, Slovenec ni dobil javne službe, bil je zaničevan in zapljuvan. Slovenec je bil k večjemu dober za „Kanonenfutter“, da služi, da more Nemeč graditi nemški most od Berolina do Bagdada. Dve nemški gospodični sta rekli svojemu očetu, da naj Slovenci poginejo. Oče je pa hčerki posvaril rekoč, Slovani pojdejo navzgor, mi Nemci pa navzdol. Nemški pesnik Herder je že leta 1785 zapisal: „Kolo časa se obrača in prišla bo doba, ko bodo tudi zdaj tako teptani in ponižani narodi vstali in prosti na svoji prosti zemlji obhajali svoje narodne slavnosti in prepevali svoje narodne pesmi. Nad temi miroljubnimi narodi Slovani so se druga ljudstva, posebno pa mi Nemci jako pregrešili“. V izgled naj služijo slov. ženam Mekebejska mati, ki je sedem svojih sinov navduševala, da so šli v junaško smrt, žene v trdnjavi Weinsberg, ki so svoje može rešile iz trdnjave na svojih hrbtih, češ, ti so naši največji zakladi, v izgled naj služita slov. dekletom oni dve francoski deklici, ki sta za časa revolucije vesele šle na morišče rekoč: rade umrjeve za Boga in domovino. Zdjaj, ko pride glasovanje, so odločilni trenutki, ali boste le prepustile, da ta mila naša slov. govornica za vselej utihne v tukajšnjih krajih? Na delo tedaj z vsemi močmi, agitirajte od hiše do hiše, od duri do duri, da zmaga naša slovenska stvar! G. Magerl, strokovni učitelj na meščanski šoli v Velikovcu, je govoril jako izvrstno. Da se more na Koroškem vršiti plebiscit, to je velika laška lumparija. Lah ve, da ima z nami velik obračun, tedaj dela na to, da se zmanjša število Slovencev. Govornik zavrača na to razne pomisleke zoper Jugoslavijo, ker se boji preganjanja. Tem bodi povedano, da je njihova bojazen neutemeljena, vse bo pozabljeno, ako bodo le dobri Jugoslovani. Mnogi se boje zamere, češ, Nemci bodo nazaj prišli in se maščevali. Tudi ta strah je neopravičen, zato, ako bo treba, da se naše čete umaknejo iz ozemlja A, bodo se tudi nemške čete morale umakniti iz cone B. Za vse slučaje bodo pa naše čete pripravljene stale na naši meji.

Gospod župnik Treiber h sklepu še enkrat povdarja: na izbiro je nam dano: v Jugoslaviji so nam zadržane vse narodne pravice, kruha in vse v obilnosti, prosti izhod po morju v širnji svet, v Nemški Avstriji pa nas čaka narodna smrt in gospodarski pogin. Kaj boste izvolile, koroške Slovenke, življenje ali smrt? Izvolite tedaj življenje za sebe in za svoj slovenski narod v zjedinenji prosti naši Jugoslaviji! Pristrčno zahvalo izrekamo gospodičnam govornicam in g. Magerlu za njihove izvrstne govore, hvala iskrena tudi mešanemu pevskemu zboru slovenske čitalnice v Velikovcu, ki je ves čas zborovanja nas kratkočasil z res imenitnim petjem.

Politični pregled.

Dr. Korošec pri generalu Franchet d'Esperey.

Belgrad, 6. septembra. Poveljnik vzhodne vojske general Franchet d'Esperey je včeraj povabil k sebi dr. Korošca ter se z njim dolgo časa obširno razgovarjal o naših notranjih razmerah in zunanji politiki.

Nemci begajo naše ljudstvo.

LDU Ljubljana, 5. septembra. Ljubljanski urad poroča uradno: Ker uvidevajo Nemci svojo brezupnost, da bi pri bodočem ljudskem glasovanju v južnem A pasu na Koroškem mogli doseči kakšen zase povoljen uspeh, so pričeli begati naše ljudstvo z raznimi vznemirljivimi vestmi. Njihovim namenom služi sedaj tudi dejstvo, da

Koroški Slovenci! Delujmo resno in smotreno na to, da pri ljudskem glasovanju ne izgubimo niti enega glasu! Bodimo vsak na svojem mestu, delajmo vsak po svojih močeh!

Igrate se bodo dr. Krekove „Tri sestre“. Veselica se vrši na vrtu Razajeve gostilne, če bo pa slabo vreme v velikem vrtnem salonu in drugih dvoranah. Priskrbljeno je za topla in mrzla jedila, vino, pivo in tobak. Začetek ob treh popoldne.

Djekše. Naša zborovanja. V mesecu avgustu smo imeli tukaj kar tri lepa gospodarsko-politična zborovanja pod vodstvom domačega g. župnika. Dne 10. je pod vaško lipo nastopil kot govornik g. Franju Pavlica od kmetijske šole v Velikovcu. Z mogočnim glasom je mnogoštevilnim poslušalcem razlagal sedanji položaj v naši državi. Uspeh tega zborovanja je bila ustanovitev kmetijske podružnice. Dne 17. se je vršilo enako zborovanje pri Likebu v Kneži. Poljudno in prepričevalno je govoril naš vojaški poveljnik nadporočnik g. Joško Bergoč. Z zanimivimi podatki iz lastne skušnje in iz zgodovine je spretno dokazoval, kako so nepopoljšljive nemške vlade vedno Slovence tlačile. O zborovanju na angelsko nedeljo smo že poročali. Nameravamo še prirediti zborovanje povodom letošnje desetletnice našega izobraževalnega društva. Na ljudski tabor v Sinčovas so se udeleženci z Djekš peljali na petih ovenčanih vozeh.

Grabštajn. Tudi pri nas smo imeli 17. avgusta ljudski shod. Slovesno sveto mašo je pel g. prošt Einspieler. Po maši je pod lipami pred cerkvijo, na lepo okrašenem odru, domači g. župnik Bajer s krepkimi besedami otvoril shod in predlagal g. prošta za predsednika. Naš, za našo sveto stvar neutrudljivi poslanec g. Grafenauer nam je v svojem govoru prav jasno dokazal, zakaj moramo že iz gospodarskih ozirov glasovati za Jugoslavijo. Ovrigel je tudi ugovore nasprotnikov. Popoldne smo se zbrali na vrtu gostilne pri Lahu, kjer je govoril g. dr. Hočevar o agrarni reformi, kar nas je jako zanimalo. Za zabavo je skrbel del vojaške godbe iz Maribora. Vdeležba je bila lepa: prišlo je veliko ljudstva celo iz Radiš in Medgorij. Tri mesece nismo imeli šolskega pouka, ker je bila šola od vojakov Volkswehra močno poškodovana. 25. avgusta je naše učitelstvo pričelo s poukom. Naša šola je bila dosedaj čisto nemško organizirana, čeprav med 220 šolarji še 20 Nemcev ni. Razven v veronauku se že leta ni slišala na naši šoli slovenska beseda. Umljivo je, da so otroci veseli, ko se jih podučuje tudi v drugih predmetih v maternem jeziku.

Razne novice.

Nemška Avstrija bo poslala delavce na Francosko. V St. Germainu na Francoskem, kjer je prebivala nemško-avstrijska delegacija, se je mudila tudi posebna komisija, ki si je pod francoskim vodstvom ogledala razdrte kraje v Franciji in gledala, kakšna dela bo tam treba opraviti. Vožnje so se udeležili: ministrialni svetnik Adler od državnega urada za socialno upravo, Meistner, član narodne skupščine in načelnik zveze stavbenih delavcev, Wessely, načelnik zveze tesarjev in inženier Schmidt. Bili so v Arrasu, kjer so si ugle dali nemški ujetniški tabor in kjer se bi naj nastanilo večje število avstrijskih delavcev po letu. Za zimo bodo postavili tam barake, v katerih bodo lahko kurili. To bo prvo delo teh delavcev, ki bodo šli v tujino. Vozili so se v Vapaume in Albert. Ti dve mesti ste popolnoma porušeni. Komisija je videla, koliko dela je tukaj. V kratkem bodo sklenjene pogodbe in francoska vlada bo določila čas, kedaj se naj delo prične. V Nemški Avstriji bo sprejemala delavce posebna francoska komisija, brez dovoljenja te komisije se ne sme sprejemati delavcev. Pri nas se, hvala Bogu, delavcem ne bo treba izseljevati in hoditi s trebuhom za kruhom. Pod Avstrijo so hodili Hrvatje, Slovenci, Slovaki in drugi delavci v tujino, v Nemško Avstrijo, na Vestfalsko, v Ameriko. Sedaj pa bodo hodili Nemci na Francosko. Naši Amerikanci pa se že vračajo in je že par ladij prispelo v Reko. Za pridne roke bo pri nas dovolj kruha.

Lisnica uredništva.

A. K. V. Č.: Hvala za dopise! Kakor vidite, smo nekaj porabili. Priporočamo se za vaše stalno sodelništvo. — Sotrudnikom: Poročajte hitro in kratko! Osebnosti v listu ne trpimo. Okoli „Mir“-a se naj zbere vsa prejšnja armada sodelovalcev. Tudi nove in mladne rabimo. — F. T. v Š. R.: Upravništvo se bo potrudilo, da bo prihajal „Mir“ vsaj že v soloto popoldne na določen kraj, tako da ga bodo naročniki v nedeljo lahko brali. — V Rož: Sicer a za sedaj prometne zveze s Podjuno še neugodne, a vendar je potrebno, da tudi iz Roža dobivamo dopisa. Kje ste stari veterani, kje si mladina?

Lastnik in izdajatelj: **Gregor Einspieler**, prošt v Tinjah.
Ogovorni urednik: **Oskar Mihaljek**.
Tisk tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

MALA NAZNANILA.

Karta zadestuje in pridem zastavit električno napravo. Popravljam tudi vse stroje in motorje kakor tudi gospodarske kmetijske stroje in transmisije. **Jožef Allesch**, monter na Gori, p. Hodiše, Koroško.

Kupi se parna žaga. Ponudbe poslati na družbo „Impex“ v Ljubljani.

Radi družinskih razmer prodam svoje posestvo, sicer ne veliko, a v jako dobrem stanu. **Andrej Grašič**, Priblvas pri Sinčavas, Koroško.

INSERATI.

Lesna industrija.

Naši lesni producenti in industriji so že pred meseci spoznali, da se morajo združiti v tesne in krepke organizacije, koje jim naj za jamčijo, da bodo svoje blago v primernih prilikah spravili v promet. Pri tem so si bili v svesti, da mora tako združenje obvarovati našo deželo pred zloglasnim prekupčevanjem in verižarstvom vzcvetelimi za časa vojne. Niti se ne sme pozabiti preteče nevarnosti židovske invazije iz sosednih pokrajin, ki jih preveč tepe hebrejska šiba.

Meseca maja se je osnovalo v Ljubljani pod egido „Zveze industrijev na slovenskem ozemlju kraljestva SHS“ strokovno društvo, kojega namen je vsestransko zastopati skupne interese lesne produkcije in industrije. Dne 23. avgusta t. l. se je to društvo, ki je že od početka sem delovalo z vidnim uspehom, na novo in tesneje konstituiralo pod imenom „Pannonia“, društvo lesnih industrijev v Ljubljani.

Obnovljeno društvo noče delati bojovite konkurence solidni domači lesni trgovini, nasprotno je ves čas v prijaznih odnošajih s sličnimi organizacijami lesnih trgovcev in postopa z istimi povsod solidarno, kjer gre za skupne stanovske težnje in za koristi te važne panoge v našem gospodarstvu. Vendar pa se je dejanski izkazala potreba upoštevati različnost produkcijskih in trgovskih prilik naše industrije in dejstvo, da združuje „Pannonia“ že izdatno število velikih podjetij v svojem delokrogu, dokazuje prav jasno, da se je društvo osnovalo povsem na stvarni podlagi, na temelju zdrave gospodarske politike.

Društvo ima svojo pisarno v Šelenburgovi ulici 7-II, nad Jadransko banko in naj interesenti tam zahtevajo informacij. Dasi obsega „Pannonia“ že precejšen del slovenske lesne produkcije, vendar vabi zlasti večja domača podjetja ter sorodne zadruge, vkolikor že niso vezane v drugih zvezah, da pristopajo „Pannoniji“ in si tako zagotovijo uspešno razpečavanje svojega blaga doma in neposredno na inozemske odjemalce. Ob enem pa more društvo svetovati in podpirati svoje člane v vseh vprašanjih in težnjah lesne industrije in trgovine.

Rezan in okrogel les

tramove, drva, oglje kupnje vsako množino

„**DRAVA**“

lesna trgovska in industrijska družba z o. z. v Mariboru.

S 15. oktobrom se da v najem

GOSTILNA

in

MESARIJA

v Narodnem domu v Velikovcu.

Ponudbe naj se vložijo do 20. septembra na hranilnico in posojilnico v Velikovcu, ki daje potrebna pojasnila.

Dijaški dom v Velikovcu.

S prihodnjim šolskim letom, ki se prične 1. oktobra, se bo v Velikovcu odprl dijaški dom, kjer bodo imeli dijaki stanovanje in hrano.

Prosileci naj vložijo svoje prošnje najkajsneje do 22. sept. na vodstvo dijaškega doma, Velikovec, kanonikat. Vsled izredne draginje so se morali mesečni prispevki za letošnje nastaviti na 150 K. Ako pa bi stariši te svote ne zmogli, naj priložijo še ubožno spričevalo in izjavo, koliko bi mogli mesečno prispevati. Tudi ubogi lahko prosijo.

Kmetiski gojenci iz velikovškega okraja pa morajo prispevati kolikor mogoče živila in sicer za celo leto: 200 kg krompirja, 100 kg rži, 60 kg pšenice, 8 kg masti, 10 kg fižola, 5 kg jegljev, 50 kg ajde, 70 kg koroze. Vsak naj pripelja živil, kar in kolikor pač more in se mu bo oddana množina primerno vračunala v mesečni prispevek. Zlasti naj bi prispevali vsaj krompir, rž in mast. Živil naj se odda za zdaj polovico, dočim se bo druga polovica tirjala meseca februarja.

Vsak gojenec naj prinese s seboj: 1 plevnico brez (slame), blazinico (polšter), 2 odeji, 4 posteljne rjuhe, 5 sraje, 5 spodnjih blač, 5 parov nogavic, 6 žepnih rut, 4 obrisače, 2 obleki, 2 para čevljev, 2 kroznika, žlico, nož in vilice, 1 skledo za vmivanje. Perilo naj bo posebej znamenovano. Dečki iz velikovškega okraja morajo pripeljati vsak tudi celo postelj, tedaj tudi posteljnjak, ki naj bi bil kolikor mogoče majhne oblike, da ne zavzame preveč prostora. Vse naj se pripelja v Velikovec do 26. septembra.

Vodstvo dijaškega doma.

Kmetje ki hočejo

ovčje volno

drago prodati, naj pošljejo ponudbe na

J. Oswald, Velikovec
kavarna „Sparl“

oziroma, naj se osebno tam zglasijo.

Naznanjam, da imam od sedaj naprej

APNO

na prodaj. Blago je prvo-
: vrstno, cene po dogovoru :

Ponudbe naj se pošiljajo :
Jožef VARUM, p. d. Friedl
v Zgornjih Borovljah, p. Ledenice, Koroško.

Mladi in stari radi berejo list Mlada Jugoslavija.

Izdaja ga okrajni šolski komisariat v Velikovcu, in nado-
mešča v naših šolah čitanke. Po svoji zanimivi vsebini,
kakor: domače dogodbe in pravljice, narodne koroške in
druge lepe pesmi, zgodovinske in zemljepisne črtice i. dr.,
se je list povsodi takoj udomačil in prikupil. Vsaka zdaja
tega lista se je takoj razprodala. Odslej se tiska list v večji
nakladi in bo posebno VIII. številka, ki izide v kratkem,
nudila mnogo zabavnega čtiva, ki ga bodo z enakim užit-
kom tudi čitali odrasli. — Cena izvodu 40 vin. (50 vin. po
pešti), celoletna naročnina 6 K.

Naročila na okr. šolski komisariat v Velikovcu.

Kdo

še ne dobiva „Mir“-a pa bi ga rad bral?
Poišcite jih, naročite in plačajte!